▸ ശാഹിന തറയിൽ

സാക്ഷ്യം

കബന്ധങ്ങൾ പുകയുന്ന
അടുപ്പ്
മനുഷ്യരക്തം ചാലിട്ടൊഴുകുന്ന
അടുക്കള
നക്ഷത്രങ്ങൾ തുറിച്ചുനോക്കുന്ന
മേൽക്കൂരക്ക് മീതെയിരുന്ന്
ആകാശം
കലാപത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചകളെ
അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ■

ഇര

ശീതക്കാറ്റിൽ
ആടിയുലയുന്ന
തകരക്കൂരക്കുള്ളിൽ നിന്നും
പുറത്തേക്ക് നീണ്ടു
വക്കുപൊട്ടിയ ചട്ടി
തണുത്തു മരവിച്ച കുഞ്ഞിക്കൈ
കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ
ആകുലതയുടെ നെരിപ്പോട്
ഉന്തിയ വയറിന്മേൽ
ഭീതിയുടെ ഛായാചിത്രം
കലാപം ബാക്കിവച്ച
ചോദ്യം തിരയുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ ■

അസ്തമയ സൂര്യനോട് നിളാനദി

▸ നിഷാദ് തോട്ടുങ്ങൽ

രാത്രിയിലവർ വരും
എന്നെ കോരിയെടുക്കും
പിച്ചിച്ചീന്തും
നാളെ നീ വരുമ്പോൾ
കണ്ണീർ പോലും വറ്റിയ എന്നെ
കണ്ടെന്നു വരില്ല!
■

സംശയം

നിങ്ങളുടെയാകാശങ്ങൾ
വടിവൊത്ത റീത്തുകൾ കൊണ്ട്
നിറം തീർത്ത
കല്ലറകൾ നിറഞ്ഞ സെമിത്തേരി,

അതിന്റെ
അലംകൃതമായ പടിപ്പുറത്ത്
തെമ്മാടിക്കുഴികളിലല്ലേ
ഞങ്ങളുടെ നക്ഷത്രങ്ങളെ
ഒരു പേരും കൊത്തിവക്കാതെ
നിങ്ങൾ
അടക്കിക്കിടത്തിയിരിക്കുന്നത്?

അയ

സങ്കടങ്ങളെ
സോപ്പുനനച്ച്
കല്ലിൽ തല്ലിച്ചതച്ച്
മുക്കിപ്പിഴിഞ്ഞ്
അയയിൽ
ഉണക്കാനിട്ടിരിക്കുകയാണ്
അവൾ

ശിവപ്രസാദ് പാലോട്

മരുപ്പച്ചകൾ പറയാത്തത്...

ജിജി വി.വി, മുതുവറ

ജീവിതമരുപ്പച്ചയിൽ
വെയിലാറുന്നു,
തീരാത്തൊരുഷ്ണമാത്മാ
വിന്നാർദ്രതയൂറ്റുന്നു...
വെണ്ണീറുപോൽ
വേനൽദിനങ്ങളെരിയവേ
കണ്ണീർവരികളാലൊരു
പുഴ കഥയെഴുതുന്നു...
കുളിരുവറ്റി, ഞാനെന്ന പൊരുളുവറ്റി,
കലികാലക്കനിവുപോൽ
നമ്മിൽ നാം വരളാൻ തുടങ്ങുന്നു...
കഥാശേഷമെഴുതാതെ
പുഴമാഞ്ഞ വഴികളിൽ
വീണ്ടുമൊരുദയം
ജീവിതമരുപ്പച്ച വരയ്ക്കുന്നു...